

Bữa Tiệc Ly (The Last Supper)

Tác Giả: Sài Gòn Echo số u t m
Thứ Sáu, 18 Tháng 11 Năm 2011 12:37

Leonardo da Vinci vẽ bức "Bữa ăn tối cuối cùng" (The last supper) mất bảy năm liền. Đó là bức tranh vẽ Chúa Jesus và mười hai vị tông đồ trong bữa ăn cuối cùng trước khi Chúa bị Judas phản bội.

"Bữa ăn tối cuối cùng"

Leonardo tìm nguồn cảm hứng từ công phu. Giữa hàng ngàn thanh niên, ông chọn được một chàng trai 19 tuổi có gương mặt thánh thiện, một nhân cách tinh khiết tuy đã đi làm thuê cho Chúa Jesus. Da Vinci làm việc không mất mấy suất sáu tháng trước chàng trai, và hình ảnh Chúa Jesus được hiện trên bức vẽ.

Sáu năm tiếp theo ông làm việc xong 12 vị tông đồ, chỉ còn có Judas, vị môn đồ đã phản bội Chúa vì 30 đồng bạc, tiền đồng nhỏ 16.96 đô la Mỹ. Họ sẽ muốn tìm một người đàn ông có khuôn mặt hiện lên sự hám dọa, lừa dối, đố kỵ và các kẻ tàn ác. Khuôn mặt đó phải toát lên tính cách của kẻ sẵn sàng bán đứng người bạn thân nhất, người thầy kính yêu nhất của chính mình... Cuộc tìm kiếm dường như vô vọng. Bao nhiêu gương mặt xa lạ, đáng sợ nhất, Vinci đều thử nghiệm cho đến khi tìm được cái ác của Judas. Một hôm, Vinci được thông báo rằng có một kẻ mà người hình có thể đáp ứng được yêu cầu của ông. Hiện đang ở trong một hầm ngục ở Roma, bị kết án tử hình vì giết người và phạm tội nhử người khác. Da Vinci lập tức lên đường đến Roma. Trước mặt ông là một gã đàn ông nước da đen sạm với mái tóc dài bện thừng xoắn xoàng xĩnh, một khuôn mặt xa lạ, đáng sợ. Nó nói lên nhân cách của một kẻ hoàn toàn bị tha hóa. Đúng, đây là Judas! Được sự cho phép của biệt phái Do Thái, người tù được đưa tới Milan nơi bức tranh đang được vẽ dở. Một ngày, tên tù im lặng ngước mắt nhìn Da Vinci và họ sẽ thiên tài của nhân loại công việc truyền tải vào bức tranh đời sống của kẻ phản phúc.

Khi nét vẽ cuối cùng hoàn thành, kẻ tội phạm vì phải đi một vòng cái ác mất thời gian dài, Vinci quay sang chào lính gác "Các người đi đi...". Lính canh túm lấy kẻ tù, nhấc người đi một cách vội vàng và lao đi quì xuống bên chân Da Vinci, khóc nức lên: "Ôi, ngài Da Vinci! Hãy nhìn

Bữa Tiệc Ly (The Last Supper)

Sài Gòn Echo số 1000
Thứ 13; Số 18; Tháng 11 Năm 2011 12:37

---

con! Ngài không nhận ra con à?"

Da Vinci quan sát kỹ mà suốt sáu tháng qua ông đã liên tục nhìn mặt. Cuối cùng ông đáp: "Không, ta chưa từng nhìn thấy người này cho đến khi người này đến đây để cho ta hình ảnh người ở Roma...". Tên tù kêu lên "Ngài Vinci... Hãy nhìn kỹ tôi! Tôi chính là người mà bảy năm trước ông đã chọn làm mô hình vẽ Chúa Jesus..."

Câu chuyện này có thật, như bức tranh "Bữa ăn tối cuối cùng" là có thật. Chàng trai đã từng được chọn làm hình mẫu của Chúa Jesus chỉ sau hơn hai ngàn ngày, đã tự biến mình thành hình tượng hoàn hảo của người phải chịu chết trong lịch sử.

Tuy nhiên không hề được đền bù. Chính chúng ta là người quy định nên phần của chính mình.